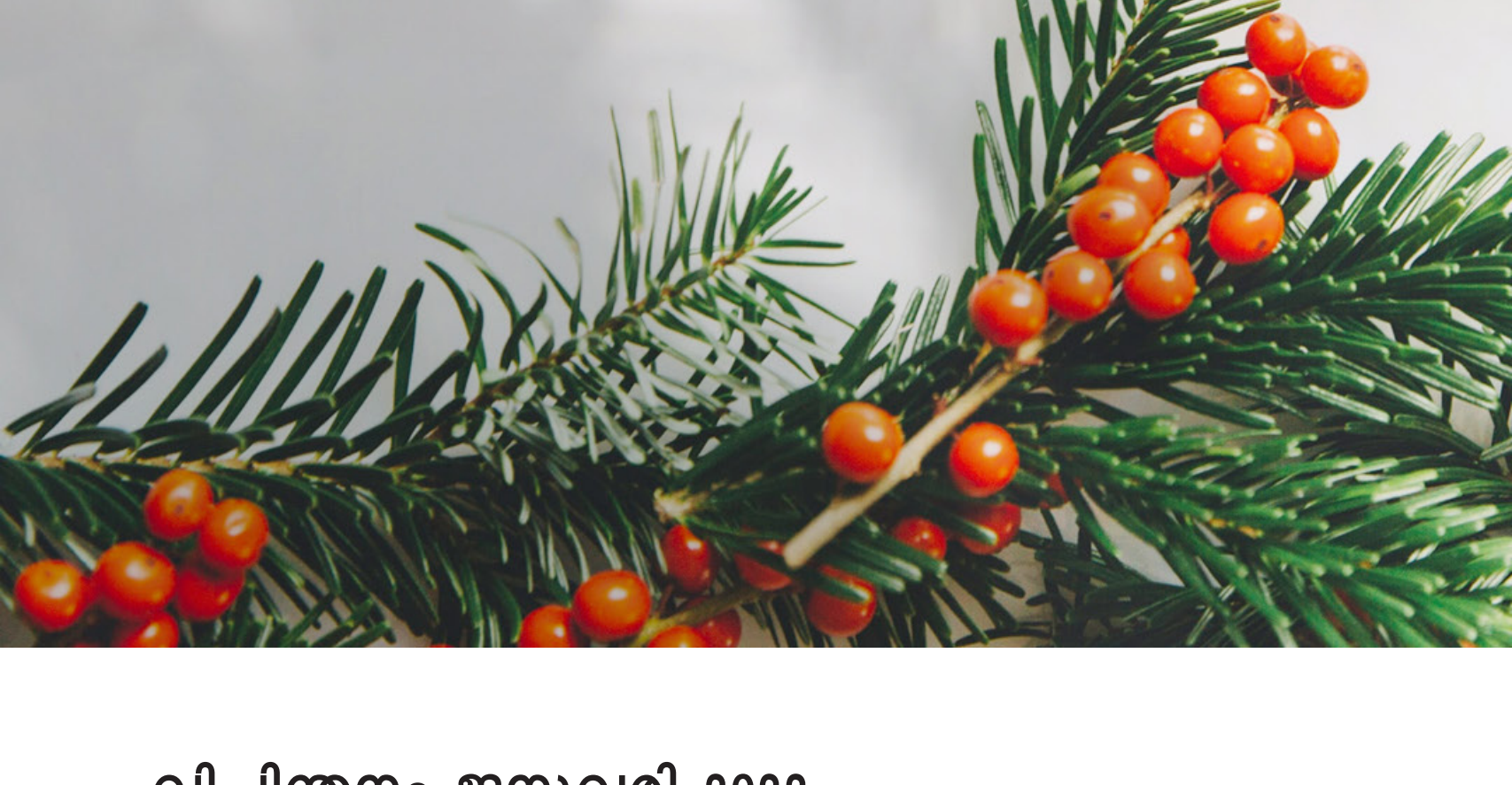

അവർ കാഴ്ചകൾ സമർപ്പിച്ച് അവനെ ആരാധിച്ചു

മത്താ 2,11

വിചിന്തനം ജനുവരി 2022

എനിക്ക് അടുത്തറിയാവുന്ന ഒരു ഡോക്ടറുണ്ട്. രോഗികൾക്ക് ഏറെ പ്രിയങ്കരനാണ് അദ്ദേഹം. ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ തുറകളിലുള്ളവർ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി കേട്ടറിഞ്ഞു ചികിത്സയ്ക്കെത്താറുണ്ട്. കൃത്യമായ രോഗനിർണയമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വീകാര്യതയ്ക്ക് ഒരു കാരണം. സാധാരണക്കാർക്ക് താങ്ങാനാകുന്ന മരുന്നുകളാണു കുറിക്കുന്നത് എന്നത് മറ്റൊന്ന്. എന്നാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ഗുണം രോഗികളെ ക്ഷമയോടും അനുഭാവത്തോടും കൂടി കേൾക്കുന്നതാണ് എന്നാണ് എനിക്കു തോന്നിയിട്ടുള്ളത്. ഒരിക്കൽ ഒരു പ്രാദേശിക ചാനലിലെ അഭിമുഖത്തിൽ അവതാരകൻ അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു: “ഓരോ ദിവസവും ജോലിയിൽ ഇത്രയും ആവേശം കണ്ടെത്താൻ താങ്കൾക്ക് എങ്ങനെ സാധിക്കുന്നു? സാമ്പത്തികമായി ഉയരണമെന്ന ലക്ഷ്യമില്ലാതെ എപ്പോഴും രോഗികളെപ്പറ്റി മാത്രം ചിന്തിക്കാൻ താങ്കൾക്കെങ്ങനെ കഴിയുന്നു?” ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്തരം: “എന്റെ ജോലി ക്രിസ്തുവിന്റെ സൗഖ്യശുശ്രൂഷയുടെ തുടർച്ചയായി ഞാൻ കാണുന്നു. എന്റെ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രഘോഷണമാണ് ഈ ജോലി. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു മിഷണറിയാണു ഞാൻ”.

പുതുവത്സരത്തിലേക്കു നാം പ്രവേശിക്കുന്ന വേളയിൽ ഈ ഡോക്ടറുടെ സാക്ഷ്യം നമുക്കൊന്നു ശ്രദ്ധിക്കാം. ജ്ഞാനികളുടെ ക്രിസ്തുദർശനത്തിന്റെ ഓർമ്മ പുതുക്കുന്ന പ്രത്യക്ഷവൽക്കരണ (ദനഹ) തിരുനാളിന്റെ ചൈതന്യത്തിലേക്ക് നമ്മെ നയിക്കുന്ന വാക്കുകളാണിവ. കിഴക്കുനിന്നുള്ള ജ്ഞാനികളായ രാജാക്കന്മാരുടെ സന്ദർശനത്തെ കുറിച്ച് മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. (മത്താ 2,1-12). എത്യോപ്യയിൽ നിന്നുള്ള ബൽത്താസർ, പേർഷ്യക്കാരനായ മെൽക്കിയോർ, ഇന്ത്യയിൽ നിന്നുള്ള ഗാസ്പർ എന്നിവരായിരുന്നു ആ രാജാക്കന്മാരെ ന്നാണ് സഭയുടെ പാരമ്പര്യത്തിൽ കാണുന്നത്. ലോകത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ഇവരുടെ സന്ദർശനം ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്ഷാദൗത്യത്തിന്റെ സാർവത്രികതയിലേക്കാണു വിരൽചൂണ്ടുന്നത്. ലോകംമുഴുവന്റെയും രക്ഷകനായി ക്രിസ്തുവിനെ ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

ജീസസ് യുത്ത് മുന്നേറ്റത്തെ സഭയിൽ ദൈവം വളർത്തുന്നത് എന്നും ഞാൻ അത്ഭുതത്തോടെയാണ് കണ്ടിട്ടുള്ളത്. ഈ വളർച്ച നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമുണ്ട്. ആഗോള സഭയുടെ ദൗത്യത്തിൽ മുന്നേറ്റത്തിനു വഹിക്കാനുള്ള പങ്കും അതിന്റെ പ്രസക്തിയുമാണത്. വിവിധ സംസ്കാരങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആളുകൾക്ക് തിരുപ്പിറവിയുടെ സന്ദേശം കൈമാറുകയും അവരെ രക്ഷകനിലേക്കു നയിക്കുകയും ചെയ്ത ദിവ്യതാരകത്തെപ്പോലെ ഭാഷയുടെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും എല്ലാ അതിരുകളും മറികടന്ന് എല്ലാവരോടും ആശയവിനിമയം നടത്താനും എല്ലാവരെയും ആ പുൽത്തൊട്ടിയിലേക്കു നയിക്കാനും സാധിക്കുന്നിടത്താണു മുന്നേറ്റമെന്ന നിലയിൽ നമ്മുടെ പ്രസക്തി. ദൈവത്തെ കണ്ടുമുട്ടുന്നിടത്താണ് മനുഷ്യർക്കു സംതൃപ്തി ലഭിക്കുന്നത്. അപ്പോഴാണ് സുവിശേഷത്തിന്റെ പുതുവഴിയിലൂടെ യാത്രചെയ്യാൻ അവർക്കു കഴിയുന്നത്. ആ യാത്രയിൽ എന്തെങ്കിലും ഒരു ദിവസം അവർ നമ്മളെയും ഓർക്കും. ‘ഞങ്ങൾ അവന്റെ നക്ഷത്രം ദർശിച്ചുവെന്ന്’ (മത്താ 2,2) അവർ നമ്മളെക്കുറിച്ചും പറയും.

“അവർ ഭവനത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് ശിശുവിനെ അമ്മയായ മറിയത്തോടുകൂടി കാണുകയും അവനെ കുമ്പിട്ട് ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തു. നിക്ഷേപപത്രങ്ങൾ തുറന്ന് പൊന്നും കുന്തുരുക്കവും മീറയും കാഴ്ചയർപ്പിച്ചു” (മത്താ 2,11). ദിവ്യശിശുവിനു മുന്നിൽ രാജാക്കന്മാർ മുട്ടുകുത്തുന്നതിനെ സഭാ പിതാവായ വിശുദ്ധ ജോൺ ക്രിസോസ്റ്റം വിശദീകരിക്കുന്നത് ക്രിസ്തുവിനെ ദൈവമായിക്കണ്ട് ആരാധിക്കുന്നതിന്റെ പ്രതീകമായാണ്. ബൈബിൾ പണ്ഡിതന്മാരുടെ വാക്കുകളിൽ രാജാക്കന്മാരുടെ സമ്മാനങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ മൂന്നുവിധ ശുശ്രൂഷകളെയും കാണിക്കുന്നു. സ്വർണം അവന്റെ അജപാലന ശുശ്രൂഷയെയും കുന്തുരുക്കം അവന്റെ പ്രബോധന ശുശ്രൂഷയെയും മീറ പുരോഹിത ശുശ്രൂഷയെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

സഭയുടെ സേവനത്തിനുള്ള മിഷണറി മുന്നേറ്റമെന്നാണല്ലോ ജീസസ് യുത്തിനെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ സ്വർഗീയ മധ്യസ്ഥനായ ഫ്രാൻസിസ് അസ്സീസിയെപ്പോലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതൃക ശരീരമായ സഭയെ പണിതുയർത്താനാണു നമ്മളും വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഡോക്ടറെപ്പോലെ, ആധുനികകാലത്തെ ‘ജ്ഞാനികളാ’കാനാണു നമ്മുടെ വിളി. നാം ഓരോരുത്തരെയും ദൈവം ഓരോ തരത്തിലാണ് അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആരോഗ്യം, സമ്പത്ത്, സമയം, കഴിവുകൾ, ജോലി, സാധ്യതകൾ എന്നിവയെല്ലാം ദൈവം നമ്മിൽ നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്ന നിധികളാണ്. പെട്ടിതുറന്ന് നമ്മുടെ സമ്മാനങ്ങളെല്ലാം ക്രിസ്തുവിനു മുൻപിൽ അവന്റെ സഭയ്ക്കായി സമർപ്പിക്കാം. ഹാൻസ് ബൽത്താസർ ഒരു ആത്മീയ വിചിന്തനത്തിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: “നാം എന്തായിരിക്കുന്നുവോ അത് നമുക്കുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സമ്മാനമാണ്. നാം എന്തായിത്തീരുന്നുവോ അത് ദൈവത്തിനുള്ള നമ്മുടെ സമ്മാനവും”. മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിലെത്തിയ പണിക്കാരെപ്പോലെയോണോ നമ്മൾ എന്നു നമുക്കു സ്വയം വിലയിരുത്താം. സമയവും കഴിവുകളുമെല്ലാം പാഴാക്കി ഒന്നും ചെയ്യാതിരിക്കുന്നവരാണോ നാം. “നിങ്ങൾ ദിവസം മുഴുവൻ അലസരായി നിൽക്കുന്നതെന്ത്?” (മത്താ 20,6).

പുതുവർഷം നാമനിലേക്കു നമ്മെ മാടിവിളിക്കുകയാണ്. ഹൃദയംഗമമായ അനുതാപത്തോടെയും ശരണത്തോടെയും നമുക്ക് അവന്റെ സന്നിധിയിലെത്താം. നമ്മിൽ വിളങ്ങേണ്ട ക്രിസ്തുവിന്റെ ജ്ഞാനമാകുന്ന പൊന്നും, പ്രാർഥനയുടെയും ആരാധനയുടെയും കുന്തുരുക്കവും, ദൈവനംദിന ജീവിതത്തിലെ പരിത്യാഗങ്ങളുടെ മീറയും അവനു കാഴ്ചയർപ്പിക്കാം. (വി. ഗ്രിഗറി). ആഴമേറിയ പ്രാർഥനാ ജീവിതത്തിൽ നിന്നാണ് തീക്ഷ്ണതയുള്ള മിഷണറി ജീവിതവും രൂപപ്പെടുന്നത്. സഭയെ നവീകരിക്കാനും പണിതുയർത്താനുമായി മലകളും താഴ്വരകളുമെല്ലാം താണ്ടി പരിശുദ്ധ മാതാവിനെപ്പോലെ തിടുകത്തിൽ നമുക്കും പോകാം. ഈ പുതുവർഷത്തിൽ പ്രാർഥനയിലും ശുശ്രൂഷകളിലും തീക്ഷ്ണതയുള്ളവരാകാനും നമുക്ക് പരിശ്രമിക്കാം.

ബിഷപ്പ് റാഫേൽ തട്ടിൽ

സഭാത്മക ഉപദേഷ്ടാവ്, ജീസസ് യുത്ത് അന്താരാഷ്ട്ര കൗൺസിൽ